

□□□ "Dacă am avea putere, am schimba EDUCAȚIA pe munte. Și începem să avem"



Munții din România atrag în continuare o mulțime de turiști străini, au parte de frumuseți fabuloase și oferă o sălbăticie rar întâlnită pe trasee montane din alți munți ai Europei, dar ne lipsește un singur lucru: EDUCAȚIA.

Am vorbit despre avantajele și problemele munților României cu **Adrian Marinică**, președintele unui club turistic montan care anul acesta împlinește 40 de ani de activitate. CTM Amicii Munților Sibiu a reușit să păstreze în acești ani elementul care i-a determinat pe fondatorii săi să pună bazele clubului: cultul naturii.

"Umorul, umanismul, cultura tradițională, manifestate prin acțiuni artistice în perfectă armonie cu natura au definit viața membrilor clubului de-a lungul celor 4 decenii de activitate, iar din dorința de cunoaștere, descoperire și redescoperire a reliefului românesc, clubul a fost mereu în căutarea spectacolului naturii prin trasee noi, variante dificile de acces și tot ceea ce presupune țeluri înalte de atins. Putem spune cu mândrie că acest club a fost și rămâne o școală a naturii, iar cine-i trece pragul devine în timp temerar", spun "amicii" pe site-ul lor. **Yahoo! News: Se mai pot face ture montane în octombrie?**

Adrian Marinică: Din punctul nostru de vedere, ture montane pot fi organizate în fiecare lună a anului. Dacă turistul respectă regulile, poate să meargă și pe zăpadă, nu doar în timpul primăverii și vara. Noi chiar acum mergem la cabana Negoiu și urcăm apoi pe Negoiu (vârf de 2.535 m din masivul Făgăraș, al doilea cel mai înalt vârf din România - n.r.), să sărbătorim cei 40 de ani de la înființare. Așadar, este o lună foarte bună!

YN: Dacă dumneavoastră ca om și voi ca asociație ați putea schimba un singur lucru în munții României, care ar fi acela?

A.M.: Educația. Dacă aș putea și aș avea putere asta aș vrea să schimb: educația. Și începem să avem putere. Mă refer la ecologie în primul rând. Dacă urci la tine cu conserva plină, poi coboară și cu ea goală. Nu tăia pomul verde să faci focul, caută vreascuri. Respectă rezervațiile, nu îți pune cortul în zone protejate! Dacă ești într-un refugiu, nu spui că tu ai ajuns primul acolo, iar ceilalți să rămână pe afară. Refugiul e al tuturor.

YN: Când mergeți la munte, cum faceți focul?

A.M.: În primul rând, dacă ajungi într-un loc și găsești o vatră, folosește-o pe aceea, nu mai face și tu una. Dacă nu există o vatră, îți poți face, dar atunci când pleci ia câteva brazde dintr-un alt loc și pune-le peste ea, ca natura să își revină. În golul alpin, nu se face focul. Îți iei cu tine primusul de acasă, gătești la el. O pădure de jnepeni nu crește așa ușor, este nevoie de zeci, sute de ani pentru a se dezvolta.

YN: Cum este cu trenurile, avem o infrastructură bine pusă la punct ca turistul să ajungă la munte?

A.M.: Deloc. Noi mergem cu mașinile, apoi urcăm pe jos. Pierzi foarte mult timp cu trenul. Da, cu trenul am început și noi, e o plăcere să mergi cu trenul la munte, dar pierzi mult timp, timp pe care poți să îl petreci pe munte.

YN: Vedem la televizor vorbindu-se adesea de atacurile urșilor în munte. Ce părere aveți despre acest subiect și ce sfaturi aveți pentru turiști?

A.M.: Să văd spun ceva: cred că se și exagerează. Eu merg des la munte de peste 18 ani, din 1994, și m-am întâlnit cu ursul doar de două ori. Ultima dată a fost anul acesta. Era o ursoaică cu 2 pui, într-o tufă de mure de pe drumul dintre Victoria și Cabana Turnuri, în Făgăraș. Vântul bătea invers, dinspre ea spre noi, altfel cu siguranță ne-ar fi evitat. Ursul dacă simte miros de om - iar ursul are un miros extrem de fin - tinde să îl evite. Când ne-am apropiat la câțiva metri, s-a întors frumos și a plecat. A fost o plăcere pentru mine să văd din nou ursul.

YN: Vedem mulți străini în munții României, în zonele foarte înalte și greu accesibile aproape că te întâlnești cu mai mulți străini decât cu români. De ce credeți că vin ei aici?

A.M.: Noi nu avem multe cabane, infrastructura turistică nu e așa dezvoltată ca în Alpi, să zicem. Nici ca în munții Tatra. Ei vin pentru libertatea. Multe zone oferă imaginea aia de teritoriu neatins și de aici o extraordinară senzație de libertate. În afară de Piatra Craiului, Retezat, Bucegi și alți câțiva munți, poți pune cortul cam oriunde pe munte. Pentru asta vin: sălbăticia locului.

YN: Cum stăm cu adăposturile de pe munte?

A.M.: Ceea ce e păcat e că acolo unde există un adăpost apare și o groapă de gunoi. Așa că nu știu dacă ar trebui să fie tot mai multe adăposturi, dar cele existente trebuie întreținute. Nu cred că este o mare problemă a munților noștri. **YN: Cum stăm cu gunoaiele din munte?**

Sunt mai multe decât acum câțiva ani?

A.M.: Să știți că lucrurile încep să se schimbe în bine. Dacă mergeți în anumiți masivi, acolo unde accesul se face ușor cu mașina, cabina etc, găsiți multe gunoaie. Acolo unde ajung numai oameni de munte, pe jos, e mult mai curat. Desigur, și ei mai lasă gunoaie, dar nu atât de munte. Sunt tot mai mulți oameni ca noi, care încearcă să educe turistul. Dacă unul din 10 oameni cărora le explici bagă la cap, e ceva!

*** **sursa** :Yahoo! News